

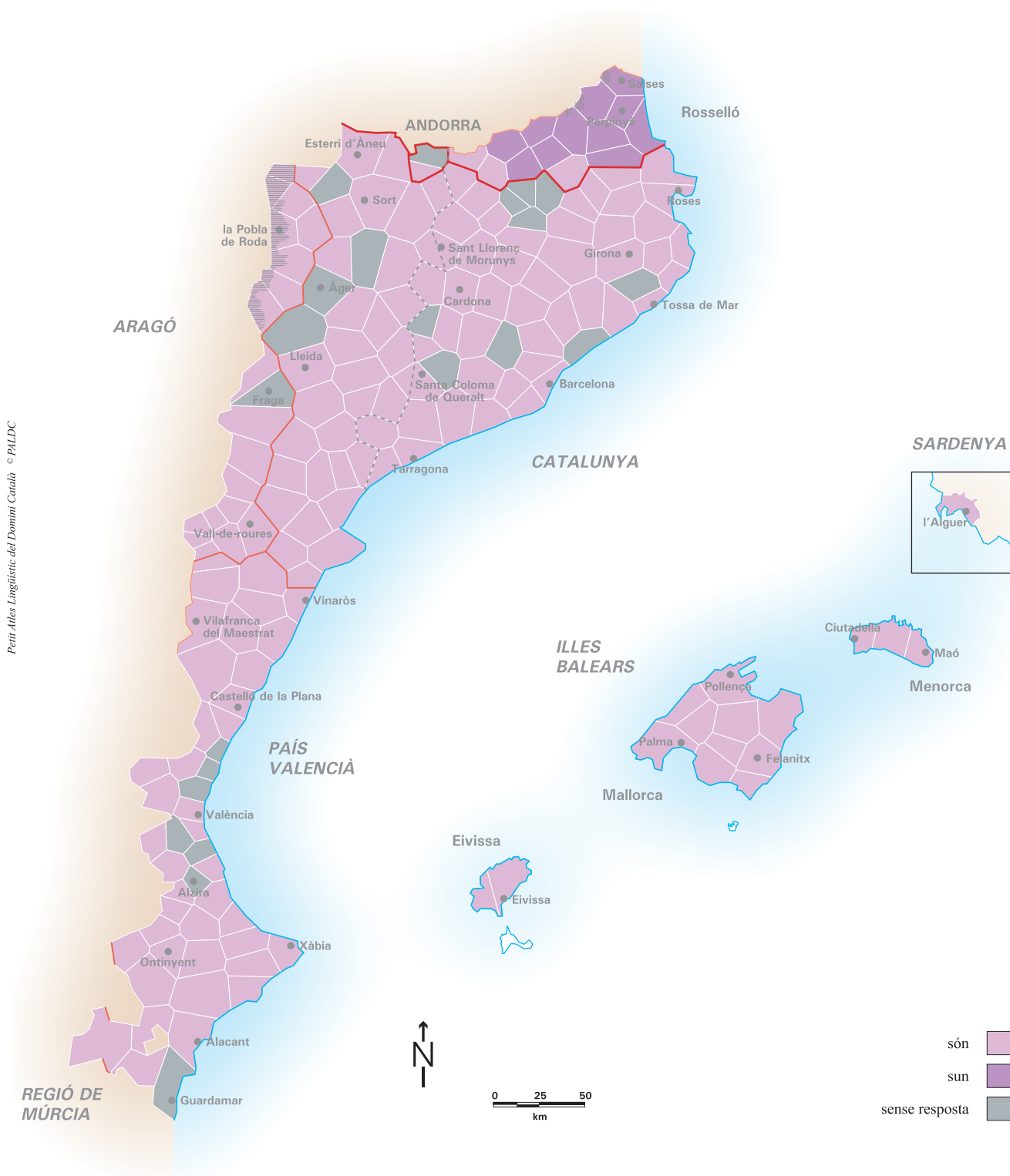
1510

Són (PI 6)

(ALDC, IX, L 154. Són [PI 6])

La tercera persona del plural del present d'indicatiu del verb *ser* (*ésser* < ÈSSĒRE) en llat. era SŪNT, origen de *són*, general en tot el domini, tret del ross. que, pel tancament

sistemàtic en [u] de la o tancada (< llat. cl. ū), es pronuncia s[u]n i provoca sincretisme amb la persona 1. *Són* és l'única forma normativa des del *DOrt*, 1917.

Petit Atlas Lingüístic del Domini Català © PALDC